

Cubism In Writing

Cubism was principally a movement in the visual arts in the early 20th century spearheaded by Pablo Picasso and Georges Braque. These painters explored new forms of expression by emphasizing subjective mental experience over objective sensible experience, fragmentation over linear plotting, and multiple perspectives over singular perspective. The movement influenced modernist novelists and poets of the same time period, such as Virginia Woolf, James Joyce, Gertrude Stein and William Faulkner, who used cubist elements in their writing to push the boundaries of literary portraiture.

Internal Landscape

Coming off groundbreaking advances in the social sciences, particularly the theories of Sigmund Freud, cubists were more concerned with the internal landscape of the individual than the external landscape of the objective world.

Likewise, the psyche, the subconscious, the conscious intellect and creative abstraction itself all became more important in modernist literature than the more objective, one-dimensional portraiture of the Victorian period that preceded it.

In "A Portrait of the Artist as a Young Man," James Joyce plumbed the internal depths of his protagonist, Stephen Dedalus, discovering a vivid and varied inner life that would come to characterize his later, more experimental novels: "His soul was swooning into some new world, fantastic, dim, uncertain as under sea, traversed by cloudy shapes and beings."

Stream of Consciousness

The cubists' exploration of the mind through visual arts led many writers to do the same through words and sentence structure.

Whereas previous modes of writing had relied on logic and clarity to convey information, modernist writers tried to portray thought as it happened, randomly and illogically. This method became known as "stream of consciousness." One of the great

pioneers of this method was Virginia Woolf. In her groundbreaking novel "Mrs. Dalloway," she captured the streaming thoughts of multiple characters.

For example, early in the novel, Woolf traces the random and erratic thoughts of Septimus, a war-scarred visionary on the verge of complete madness: "Men must not cut down trees. There is a God. (He noted such revelations on the backs of envelopes.) Change the world. No one kills from hatred. Make it known (He wrote it down)."

Yazılı Kübizm

Kübizm, esas olarak, 20. yüzyılın başlarında Pablo Picasso ve Georges Braque tarafından öncülük edilen/başlı çekilen görsel sanatlarda bir hareketti. Bu ressamalar, nesnel mantıklı deneyim yerine öznel zihinsel deneyimi, doğrusal çizim yerine parçalanmayı ve tekil perspektif yerine çoklu perspektifleri vurgulayarak yeni ifade biçimlerini keşfettiler. Hareket, edebi portrenin sınırlarını zorlamak için yazılarında kübist unsurlar kullanan Virginia Woolf, James Joyce, Gertrude Stein ve William Faulkner gibi aynı dönemin modernist romancılarını ve şairlerini etkiledi.

İç Peyzaj

Sosyal bilimlerdeki, özellikle de Sigmund Freud'un teorilerindeki çığır açan gelişmelerden yola çıkan kübistler, nesnel dünyanın dış manzarasından çok bireyin içsel manzarasıyla ilgileniyorlardı.

Aynı şekilde, psişe(tin), bilinçaltı, bilinçli akıl ve yaratıcı soyutlamanın kendisi, modernist edebiyatta, kendisinden önceki Viktorya döneminin daha nesnel, tek boyutlu portresinden daha önemli hale geldi.

"Bir Genç Adam Olarak Sanatçının Portresi"nde James Joyce, kahramanı Stephen Dedalus'un içsel derinliklerine daldı ve daha sonraki, daha deneysel romanlarını karakterize edecek olan canlı ve çeşitli bir iç yaşamı keşfetti: "Ruhu fantastik, loş, deniz altı gibi belirsiz yeni bir dünyada, baygındı, bulutlu şekiller ve varlıklar tarafından geçildi."

Bilinç akışı

Kübistlerin zihni görsel sanatlar yoluyla keşfetmesi, birçok yazarın aynı şeyi kelimeler ve cümle yapısı aracılığıyla yapmasına yol açtı.

Daha önceki yazma biçimleri bilgiyi iletme için mantığa ve açıklığa dayanırken, modernist yazarlar düşüncüyü olduğu gibi, rastgele ve mantıksız bir şekilde tasvir etmeye çalıştılar. Bu yöntem "bilinç akışı" olarak bilinir hale geldi. Bu yöntemin en büyük öncülerinden biri Virginia Woolf'tur. Çığır açan romanında "Mrs. Dalloway," birden fazla karakterin akış halindeki düşüncelerini yakaladı.

Örneğin, romanın başlarında Woolf, tam bir deliliğin eşliğinde savaştan yaralanmış bir idealist/hayalperest Septimus'un rastgele ve düzensiz düşüncelerinin izini sürer: "İnsanlar ağaçları kesmemelidir. Bir tanrı var. (Bu tür açıklamaları zarfların arkasına not etti.) Dünyayı değiştirin. Kimse nefretten öldürmez. Bildirin (O yazdı)."

Multiple Perspectives

Anyone familiar with Picasso knows his paintings contained various planes and angles of perception. Modernist writers used this technique to great effect to show how narrative realities change through the subjective perspectives of different characters. A master of this technique was William Faulkner. In his novel "As I Lay Dying," the death and burial of rural matriarch Addie Bundren is portrayed through the interlinking perspectives of more than a dozen characters. Each character has his own voice, tone and vocabulary, and relays the events of the narrative in a distinct way. Like Picasso, Faulkner created a stark collage of images revealing the subjectivity, and relativity, at the heart of human experience.

Fragmentation of the Individual

Added together, cubist techniques presented something rather frightening: the individual as an assemblage of broken images. With the same techniques, modernist writers explored the implications of movements like cubism. If subjectivity trumped all, then how could the individual retain a rational purpose in society?

How could the individual avoid alienation, loneliness and despair, or worse, the fragmentation of insanity? In "As I Lay Dying," Faulkner famously used a child character to show how identity is irrationally predicated on discrete, subjective percepts. Because his mother dies after he kills a fish, young Vardaman projects the identity of the former onto the latter. One chapter is composed of a single sentence: "My mother is a fish."

Çoklu bakış açısı

Picasso'ya aşina olan herkes, resimlerinin çeşitli algı düzlemleri ve açılar içerdiğini bilir. Modernist yazarlar, anlatısal gerçekliklerin farklı karakterlerin öznel bakış açılarıyla nasıl değiştiğini göstermek için bu tekniği büyük bir etkiyle kullandılar. Bu tekniğin bir ustası William Faulkner'di. "Döşeyimde(Yatarak) Ölürken" adlı romanında, kırsal kesimin lideri/ aile reisi sayılan kadın Addie Bundren'in ölümü ve gömülmesi, bir düzineden fazla karakterin birbirine bağlı bakış açılarıyla tasvir ediliyor. Her karakterin kendi sesi, tonu ve kelime dağarcığı vardır ve anlatıdaki olayları farklı bir şekilde aktarır. Picasso gibi, Faulkner da insan deneyiminin kalbindeki öznelliği ve göreliliği ortaya çıkaran keskin bir görüntü kolajı yarattı.

Bireyin Parçalanması

Kübist teknikler bir araya toplandığında oldukça ürkütücü bir şey ortaya koyuyordu: kırık bir imgeler topluluğu olarak birey. Aynı tekniklerle modernist yazarlar, kübizm gibi hareketlerin etkilerini araştırdılar. Öznellik her şeye baskın geldiyse, o zaman birey toplumda rasyonel bir amacı nasıl koruyabilir?

Birey, yabancılaşma, yalnızlık ve umutsuzluktan ya da daha kötüsü, deliliğin parçalanmasından nasıl kaçınabilirdi?

Faulkner, "As I Lay Dying"de, kimliğin nasıl mantıksız bir şekilde ayırık, öznel algılara dayandırıldığını göstermek için ünlü bir çocuk karakter kullandı. Bir balığı öldürdükten sonra annesi öldüğü için, genç Vardaman birincinin kimliğini ikincisine yansıtır. Bir bölüm tek bir cümleden oluşuyor: "Annem bir balıktır."